

POSTANOWIENIE

Dnia 3 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa G.K. i K.K.
przeciwko H.Z. i W.K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 3 października 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 20 kwietnia 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) przyznaje adwokatowi R.B. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...) kwotę 5400 zł (pięć tysięcy czterysta) podlegającą podwyższeniu o podatek od towarów i usług (VAT) z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodom w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w (...) zmienił wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 25 stycznia 2013 r., którym oddalono powództwo w stosunku do pozwanych T.S. i W.K., a zasądzone od pozwanego H.Z. solidarnie na rzecz powodów kwotę 1 144 872,36 zł z ustawowymi odsetkami od wskazanych kwot i dat, oddalono w pozostałej części powództwo w stosunku do tego

pozwanego - w ten sposób, że oddalił powództwo w stosunku do H. Z. oraz oddalił apelację powodów, a także orzekł o kosztach postępowania.

Powodowie w skardze kasacyjnej powołali obie podstawy przewidziane w art. 398³ § 1 k.p.c., a we wniosku o przyjęcie tej skargi wskazali przyczynę objętą art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, w ocenie skarżących wskazuje naruszenie art. 299 k.s.h. przez przyjęcie, że pozwany H.Z. nie ponosi odpowiedzialności za zaległe długi spółki, które powstały w okresie jej organizacji. Ponadto niezłożenie przez tego pozwanego zastrzeżenia przewidzianego w art. 162 k.p.c., czyniło niedopuszczalnym usprawiedliwienie tego zaniechania i przeprowadzenie przez Sąd Apelacyjny dowodu z opinii biegłego z urzędu.

Sąd najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymagania określa art. 398⁴ k.p.c., wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy bada na tym etapie postępowania tylko wskazane w skardze okoliczności uzasadniające wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym.

Powołanie się na przesłankę oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wymaga wykazania, że zaskarżony wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad prawa, widocznym *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy i dłuższych badań lub dociekań. Chodzi więc o szczególne, kwalifikowane wypadki naruszenia prawa przez sąd drugiej instancji. Przedstawione w celu uzasadnienia tej

przesłanki wywody nie zawierają - w konfrontacji z motywami rozstrzygnięcia - przekonujących argumentów, że zaskarżony wyrok został wydany z naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad prawa, uzasadniającym oczywistą zasadność skargi w wyżej przedstawionym rozumieniu. Nie zostały powołane żadne racje, które mogłyby przemawiać za rażąco błędną wykładnią przepisu art. 299 k.s.h. Brak także argumentów wskazujących na tego rodzaju naruszenie przepisów prawa regulujących postępowanie dowodowe. Nie doszło do oparcia orzeczenia na wykładni przepisu oczywiście sprzecznej z jednolitą i ugruntowaną jego wykładnią, przyjmowaną w orzecznictwie i nauce prawa, na zastosowaniu przepisu, który już nie obowiązywał względnie na oczywiście błędnym zastosowaniu określonego przepisu w ustalonym stanie faktycznym.

W postępowaniu przed Sądem drugiej instancji nie doszło do nieważności postępowania, której przyczyny Sąd Najwyższy bierze pod rozagę z urzędu, stosownie do art. 398¹³ § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (jedn. tekst: Dz. U. z 2016 r., poz. 1999) i § 8 pkt 7 w związku z § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1714) orzeczono o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodom w postępowaniu kasacyjnym.